

имъ наказаніе за да удовлетвори конечно Божіе-то правосѣдіе. *Понесе грѣхове-ты ни на тѣло-то си отгорѣ на дръво-то.* (1. Петр. 2; 24). Христосъ ны искупи отъ законна-та кльтва, като стана за насъ кльтва (Галат. 3; 13). Съ тоя начинъ съ неговы-ты си иждивенія е купилъ очищеніе-то, и приноси го въ даръ томува, кой-то вѣрува. Той ся обыча и почита отъ Бащата: защо-то е положилъ душа-та си за овцы-ты си (Іоан. 10; 17). А понеже той е възлюбленъ, то за това и мы быдохме приети чрезъ него (Еф. 1; 6), и може да спасе съвършенно оныя, кой-то дохождатъ камъ Бога чрезъ него (Евр. 7; 25).

Но ако гледаме на себе-си, и на дѣлата наши, не можемъ направи нищо, чрезъ кое-то да купимъ, (сир. да придобьемъ съ правда) прощеніе-то на грѣхове-ты си. Ако речемъ чрезъ приношеніе-то на дарове и жертвы, *Ливанъ* (гора) не е доволенъ за гореніе, нито животни-ти му сѣ доволни за всесожженіе Исаія 40; 16).

Ако ся помѣчимъ да изгладимъ прѣминалы-ты си грѣхове чрезъ бѣдѣще-то си послушаніе, ще ся изобличимъ като че притуряме повече грѣхъ върху грѣхъ. *Защо-то нѣма на земля-та челоуѣкъ праведенъ, кой-то да струва добро, и да не грѣши* (Екклес. 7; 20).

Явно е прочее, че наша-та правда не може да ны направи угодни предъ Бога. *Сички*